

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου Ἐτους· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου καὶ Ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν Ἅγιων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦ διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εύόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων· καὶ μνήμη Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ.

Ἀκολουθία ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν Κυριακῆς.

* * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὄτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὕχος Δι Θ.

(Η)

ε ο ο ο ο ος Ku ν ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν εν λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Ku ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

(Η)

ε ος Ku ν ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
εν λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Ku ρι ι ι ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

τῆς Ἰνδίκτου

Ὕχος Δι Θ

O πα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο

και ος και χρο νης εν τη ι δι α ε ξη σι α θε με

νος εν λο γη σον τον στε φα νον τη ε νι αν

της χρηστο τη τος ση Κυ ν οι ε φυ λατ των εν

ει ρη νη της βα σι λεις και την πο λιν ση πρε σβει αις

της Θε ο το κεκαι σω σον η μας ε

Δόξα. Τοῦ Όσίου

Ὕχος Πα φ

Γ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας της προ

πα α τορας ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον

Ι ω σηφ εν τοις πει ρασ μοις και την των Α σω μα των

πο λι τει αν ν πα αρ χων εν σω μα τι Σν με

ων πα τη ηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω

Θε ω μ σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Θεοτόκου.

Ὕχος γὰρ Γαῖα

X αι ρε Κε χα ρι τω με νη Θε ο το κεΠαρ θε
ε νε λι μην και προστα σι ι α τα γε ν8ετωναν θρω ω
πων εκ σγαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της τα κο ο
σμαρ μο νη γαρ ν πα αρχεις μη τηρκαι παρ θε νος α ει
ευ λο γη με ε νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε σβευ ε
χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σασ θαι πα ση τη οι κ8
με ε ε νη η η

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ὕχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροὺς καρποφόρους καὶ ύετούς, οὐρανόθεν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν διούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γάρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. “Οθεν τὰς εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὅντων τὰ σύμπαντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὕχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρδήτω σύμπαντα, δημιουργήσας σοφία, καὶ καιροὺς ὁ θέμενος, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, δώρησαι, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ σου νίκας· ἔτους δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσαις κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς θεῖόν σου θέλημα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ τὸν βίον σου κατεκόσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμά σου ἔξηφάνισας, τοῦ ἔχθροῦ τὰς προσβολάς, Πάτερ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν, ὡς ἄξιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰσῆλθες ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ μαρτυρίου πιστῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ θρεψαμένη, νοερὰ σκεύη ὅντως, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσας τούτους· διὸ καὶ συνηρμόσθης αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἴκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, Κυρίᾳ πανάχραντε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδού γὰρ ὀλόγθειαν ἥγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Πῦσαι με ἔξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

‘Ο Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α’. Ἡχος α’.

‘Ο Εἰρημός.

- » Ἀσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας,
- » Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ
- » θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὁδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπι-
- » νίκιον, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Tὰ Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀσωμεν πάντες Χριστῷ, δι' οὗ συνέστη τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ως ἔξ ἀνάρχου φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Λόγῳ, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀσωμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὔδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν Ναζαρὲτ εἰσελθών, ὁ παροιχεὺς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἐβραίοις τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ τὴν ἄφραστον, δι' ἣς ως ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ψηραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδοντες πάντες πιστοί, τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκουμένῃ ἀνατείλασαν, καὶ χαρᾶς τὰ πάντα

πληρώσασαν τῆς ἀϊδίου ζωῆς, ἀεὶ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὸν τῶν ἀγίων Γυναικῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Στερβῶν γυναικῶν Μαρτύρων μέλπω πόνους.
Ὦδὴ α'. Ἡχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερβῶς τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίσασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα δεύτερον, τῇ δι' αἰματος, ἀθλήσει· διὰ τοῦτο, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πίστει γεραίρομεν.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρωθῆσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομείναντος, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἵχνεσιν, ἡκολούθησαν, αἱ ἄγιαι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν, ἐπιλαθόμεναι.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλλήνων θρησκεύματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἴδρυματα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσατε, καὶ προσήγθητε, ναῷ ἐπουρανίῳ, κειμήλια ἔμψυχα, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, νηδύος Πανάμωμε, κόραι νεάνιδες, διεκρούσαντο, βασάνων τρικυμίαν, καὶ σοῦ ἀπηγέχθησαν, ὀπίσω χαίρουσαι.

Κανὸν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Δέχου τὸν ὄμνον, Συμεὼν πανόλβιε.
Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Ὦδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δίδου μοι ἐν ὀργάνῳ, γλώττης σαθρῷ, ὃ θεοφόρε Συμεών, τῷ τὴν ὥδήν σοι πλέκοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς θεοδίδακτον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγνωσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σήν, Πέρσαι, Αἰθίοπες, Ἰνδοί, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθύς, καὶ ἐδόξασαν Χριστόν, τὸν διὰ σοῦ δοξαζόμενον.

Δόξα.

Χάριτος ἐπληρώθης πνευματικῆς ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἱακὼβ Δαυΐδ καὶ Μωσῆς, ἀρχηγέτης λογικῶν, ὥφθης θρεμμάτων μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, χαῖρε σεμνή, ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἴτησαι τοὺς

άνυμνοῦντάς σε.

Τῆς Ἰνδίκτου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν
- » τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προ-
- » σώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἄγιος, πλήν σου φιλάν-
- » θρωπε. (δίς)

Τὰ Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στερέωσον ἀγαθέ, ἦν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἡ δεξιά σου, κατάκαρπον ἄμπελον, φυλάττων σου τὴν Ἐκκλησίαν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν ἔργοις πνευματικοῖς, θεοτερπέσι κομῶντας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πίστει σε μέλποντας, Θεὸν τοῦ παντός.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου οἰκτίρμον, καὶ ἔμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θείων σου, οὓς ὥφθης φάσκων Ἰουδαίοις ἐν σάββασι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως μόνην ὑπερφυῶς, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σου δεξαμένην ἀτρέπτως σκηνώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀεί σε δοξάζομεν.

Τῶν ἀγίων Γυναικῶν. Τόξον δυνατῶν.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πώμῃ πανσθενεῖ ὥρων γύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν· διὰ τοῦτο ὡς νικηφόροι, πρὸς Χριστοῦ ἐστεφανώθητε.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

὾φθη τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Χριστοῦ ἀνενέργητα, καὶ ἐόρδύσθητε Θεοφόροι, ἀβλαβεῖς Θεὸν γεραιόρουσαι.

Στίχ. Ἀγιαι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεύσει πρὸς Θεὸν θεούμεναι, τῆς πολυθεῖας τὸν κρυμὸν ἀπεκρούσασθε, καὶ πρὸς θάλψιν τῆς ἄνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηγτήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνόντες, εύσεβῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμε· διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, διμιλῆσαι κατηξίωσεν.

Τοῦ ὄσιου. Τὸν φόβον σου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οξέως φυγὼν τὴν νιφετώδη φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον ηύτομόλησας, μονὴν Συμεών, ἐξ ἦς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἔκαρπωσα.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπέκλινας χαίρων, τὴν πειθήγιον ἀκοήν σου, Παμμακάριστε, τῷ Δεσπότῃ μακαρίζοντι, καὶ μακαριζομένην εὗρες πολιτείαν.

Δόξα.

Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου, ταῖς αὔλαξι, τῶν δακρύων ἐπιβλύσεσι Χριστῷ, πολύχουν στάχυν, ἀρετῶν ἐδρέψω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρήτως συνέλαβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένους.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ὄσιου.

Τίχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στῦλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οἶκος.

Τοῦ Συμεὼν τὸν ἄμεμπτον βίον, ποία γλῶσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτέ, πρὸς ἐπαινον ἐξηγήσασθαι; ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφίᾳ, τὰ τοῦ ἥρωος ἀθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῇ ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, καὶ μεγάλως τῇ καρτερίᾳ, τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων ἐκλάμψαντος· σὺν τούτοις γὰρ φάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ παύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.]

Κάθισμα τοῦ ὄσιου.

Τίχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Υπερζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδών, Χριστῷ ἡκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατείᾳ τῇξας, τὸ σῶμά σου Ὅσιε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἀεὶ προορώμενος· ὅθεν καὶ ἐφεῦρες, πρὸς ἀνάβασιν θείαν, τοῦ στύλου τὴν κλίμακα, τῷ σῷ πόθῳ κατάλληλον, Συμεὼν ἰερώτατε.

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τῶν ἀγίων Γυναικῶν.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἄμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ
τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι·
ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαστοι, τὴν Ἱερὰν
ύμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἰνδίκτου.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ
προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς. Υπὸ τῆς σῆς
δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς
τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν ἀεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτὸν
εὐπρόσδεκτον, προσάξαι σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν
οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γάρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ὕχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὅλων ὑπερούσιε
ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῷζων τῷ ἐλέει σου τῷ
ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ
δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· * εὔφορον πᾶσι τὸ ἔτος
χορήγησον.

Ο οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφίᾳ, ἴσχύι τε παντούργικῇ
διασώζοντι πάντα, τὸν ὅμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν,
ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῇ, ἐν τῇ
σήμερον ἔτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ὁρατῆναι δυσχεροῦς, δρατῶν καὶ
ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίαις κράζοντες περιόδοις· Κύριε, *
εὔφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ' καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ'.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἵτοι τοῦ νέου "Ἐτους.

Στίχ. Ἰνδικτὸν ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

Ὦ καὶ Παλαιέ, καὶ δι' ἀνθρώπους Νέε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ποιοῦμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασηγῶν.

Στίχ. Αὔθαιρέτως ἄνεισιν ἄγρα τις ξένη,
Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Θυμοῦ Θεοῦ πῦρ ἐκκαὶ Μωσῆς λέγει
ἐμπρησμὸν ἐξέκαυσε τῇ πόλει μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Στίχ. Λιπῶν Συμεὼν τὴν ἐπὶ στύλου βάσιν,
Τὴν ἐγγὺς εὗρε τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Υψιβάτης Συμεὼν Σεπτεμβρίου ἔκθανε πρώτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεών.

Στίχ. Ἐν γῇ ξενίζει Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι.

Σὲ δὲ ξενίζει, Μάρθα, Χριστὸς ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς Ὁσίας Εὐανθίας.

Στίχ. Εὖ μάλα ἐξήνθησεν ἡ Εὐανθία
ἀνθηφοροῦσα ἀρετὰς ἀνθηπνόους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ὄν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον πάλαι,

Λιπῶν Ἰησοῦς, ἥλιον δόξης βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν Ἅγιων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Μαρτύρων, Παρθένων καὶ Ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοὺν Διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεικαρίθμοις παρθένοις πῦρ καί ξίφος,

Θεοῦ προεξένησαν Γίδην νύμφιον.

Ἀμμοὺν καλύπτραν ἐμπυρον δεδεγμένος,

Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων Εύόδου, Καλλίστης καὶ Ἐρμογένους.

Στίχ. Κάλλιστον ὅντως εὗρε Καλλίστη τέλος,

Σὺν τοῖς καλοῖς τμηθεῖσα διττοῖς συγγόνοις.

Ο δοσιος Μελέτιος ὁ νέος, ὁ ἐν τῷ ὄρει Μυουπόλεως ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σαυτὸν καθάρας, Μελέτιε τρισμάκαρ,
ἄφθης δοχεῖον Πνεύματος ἀγίου.

Ο ἄγιος Νεομάρτυς Ἀγγελῆς, ὁ ἐν Κωνσταντινούπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1680, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνθρωπος ἦν μὲν Ἀγγελῆς κατ' οὐσίαν,
τμηθεὶς δὲ ὥφθη Ἀγγελος σὺν ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ στυλίτου τοῦ ἐν Λέσβῳ.

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα Συμεὼν τὸν στυλίτην
ὑμνείτω Λέσβος ἐν θείῳ ναῷ τούτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ Μακεδονικῆς Βερόβοιας.

Στίχ. Ὁνητὸν Ἀντώνιος ἵσχυε τὸν πόλον,

χρυσοῦν μὲν οὐχί, δακρύων δὲ τὸ πρέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, τοῦ ἐν Κρήτῃ.

Στίχ. Νικήσας Νικόλαε, ἔχθρὸν τὸν πλάνον,

Νίκης γέρας εἴληφας παρὰ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἅγίας Χαϊδως τῆς ἐκ Σταυροῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ἐν τῇ νήσῳ Θάσῳ τελειωθείσης.

Στίχ. Θεὸν φιλοῦσα ὑπὲρ ἀπαντα Χαϊδω,

Ἐν Θάσῳ εὗρε πολλοῖς σημείοις Τοῦτον.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Υψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὔγουστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὔγουστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὔγουστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ὕχος πᾶς Γα ω

ῳδὴ α'

Σ ταν ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
υ την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι ρα την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν ρα επ ευ ρας δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λονδι ο χρι στω α σωμεν

ρα τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται ρα

ῳδὴ γ'

Ὕχος πᾶς Νη

P Νη αβ δος εις τυ ν πον τς μυ στη ρι ου πα ρα

λαμ βα νε ε ται Δι τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
 ε ε ρε ε α Δι τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
 κλη σι α νυν ε ξην θη η σε Δι ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
 τος και στε ρε ω ω μα Δι
 ωδη δ' Ἡχος Πᾶν Γα 2

Ε Γα
 ι σα κη η κο α Κυ ρι ε Δι της οι κο νο μι ι
 ας σθ το μν στη ρι ον Δι κα τε νο η σα τα ερ γα
 Δι σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα Δι
 ωδη ε' Ἡχος Πᾶν Νη

Ω Νη
 τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον Δι εν ω ε
 τα α α θη χρι ζος Δι ο βα σι λε ευς και Κυ ρι ος Δι
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας Δι το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
 Δι κι Δι τω πα ρε χο ον τι Δι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
 η μων Δι

ῳδὴ ζ'

N^{Nη} ο τι ου θη ρο ος εν σπλα αγχοις ρ πα
λα μας I ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας ρ το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ ν
πα σα φως ρ ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς ρ την ν
περ κο σμι ον A να ζασιν ν πε ζω γραφη η σεν ρ
τα σαρ κι προσπα γεν τος χρι στα 8 8 τα Θε ου ρ και
Δι τρι η με ρω ε γε ε ερ σει ρ τον κο ο σμον φω πι
σα αν τος ρ

ῳδὴ ζ'

E^{Nη} εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν8 δυ σε
β8ς λα 8ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι i α ας θε ο στυ γ8ς ρ ο μως τρεις Παι δας 8κ ε
δει μα τω ω ω σε ρ θυ μο ος θη ρι ω δης ου πνρ
βρο μι ον ρ αλ λα ντη χ8ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πν ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ρ ο ν περ
ν μνη^{Nη} τος των πα τε ρων και η μων ρ Θε ος εν

λο γη τος ει

ῳδὴ η̄

Αἴνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

E ^{Nη̄} ν λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι 8ρ γον Πα τε ρα Θε ον ν
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και ν
περ ν ψ8 τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τ8ς αι ω ω ω να α α
^{Nη̄}
ας

* * *

Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ ν νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε φαν των χε φου βιμ και εν δο
ξο τε φαν α συγ κρι τως των Σε φαφιμ την α δι α
φθο φως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κου σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε φαν των χε φου βιμ και εν δο
ξο τε φαν α συγ κρι τως των Σε φαφιμ την α δι α
φθο φως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κου σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε φαν των χε φου βιμ και εν δο
ξο τε φαν α συγ κρι τως των Σε φαφιμ την α δι α
φθο φως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κου σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε κενούς.

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Την τι μι ω τε ζαν των Χε ζου βιμ και εν δο
ξο τε ζαν α συγ κρι τως των Σε ζα φιμ την α δι α
φθο ζως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κου σε ε με γα λυ ν νο ο μεν
ῳδὴ θ

Μ ν στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα χρι στον Δ ρυφ ου
το τχςαν ρο ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τχ ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν ν ψ με ε νχ προ σκυ
νχ ν τες αν τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τ⁸ ξυ ν¹ λ⁸ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α σαν ρ⁸ κα
 τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται δ² τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να αμεις των ου ρα νω ων με γα λυ ν⁸ σι ι ι ι δ²

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

”Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἰνδίκτου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεὸν καὶ Κύριε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε ἀΐδιε,
ἄκτιστε καὶ τῶν ὅλων, δημιουργὲ παντοκράτορ, σοὶ
προσπίπτομεν πάντες, καὶ σὲ καθικετεύομεν· Τὸ παρὸν ἔτος
τοῦτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς βασιλεῖς
καὶ ἄπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμον.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Φωστῆρος δίκην Ὅσιε, ὁ φωσφόρος σου βίος, ἀστράψας
κατεφώτισε, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι· διὰ
στύλου γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἐνθα
πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεὼν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ
ἥμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ
χρόνους θέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον,
εὐλογίαις Οἰκτίρμον, χρηστότητος στεφάνωσιν, ἐν εἰρήνῃ
φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀβλαβῆ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν,
πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν θείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὕχος Γα φ

Π Γα α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Kv ν ν ρι ι ι ι ο ov π αι νει τε τον Kv ν
ν ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων π αι
νει ει ει τε αυτον εν τοι οις ν ψι ι ι ι στοι οις

Γα σοι πρε πει ν μνοος τω ω Θε ε ω πι
Α Γα ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγ γε ε λοι οι
οι α α α αυ τον ου π αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ τον σοι
πρε πει ν μνοος τω ω Θε ε ω πι
Α Γα ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
τον π αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λωω συ ν νηης α αυ τ8 8 π
Ιωάννου Μοναχοῦ.

Π Νη ρο αι ω νι ε Λο ο ο γε τ8 Πα α
τρο ος π ο εν μορ φη Θε 8 ν ν πα α αρχων π και συ

στη σα α με νος την κτι ι ι ι σιν εκ τ8 8 μη
 ο ο ον το ος ει εις το ει ει ει ει ει
 ναι αι ^{Nη} π ο και ρ8ς και αι χρο ο ν8ς εν τη ι δι ι
 α ε ε ξ8 8 σι ι α θε με νο ος ^v π εν λο γη η σο
 ον τον στε ε φα νον ^υ π τ8 ε νι αν τ8 της χρη στο ο
 ο ο τη η το ο ος σ8 ^υ π δω ρ8 με νος ει ρη
 η η η η νην ται αι αις Εκ κλη η σι ι ι αι
 αι αι αι αις σ8 ^υ π νι ι κας τω πι στο τα τω
 ω βα α σι ι λει ^υ π εν φο ρι αν τε τη ην γη και
 η μι ιν το με γα α ε ε λε ε ος ^υ π
 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄχος ^υ παρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος. ^π αἰνεῖτε αὐτὸν ^π εν ψαλ

τη ρι ω και κι ι θα α α α ρα ^π
H ^{B8} βα σι λει α σ8 χρι στε ο Θε ε ε ος
 η η μων ^υ βα σι λει α α α πα αν των των αι

ω ω ω ω νων **π**^q και η δε σπο τει α σ8 εν πα ση γε
B8
 νε α και αι γε ε νε ε ε α **π**^q παν τα γαρ εν
Πα
 σο φι α ε ε ε ποι η η σας **ε**^χ και θας η μιν και
B8
 χρο ν8 8ς προ ο θε ε ε με ε ε ε νος **π**^q δι ο εν
 χα ρι στ8 ντες κα τα πα α ντα και δι α α α
Πα
 πα α α ντα α βο ω ω ω ω μεν **π**^q εν λο γη σον
 τον στε φα α νον τ8 ε νι αυ τ8 της χρη στο τη η το
B8
 ο ο ο ος σ8 **π**^q και κα τα ξι ω ω σον η η μας **Δ**^χ α
 κα τα κριτως βο ο α αν σοι Κυ ν ν ρι ε ε δο ξα
π^q
 α α σοι οι **ε**^χ

‘Ο αύτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν **π**^χ **π**^q εν χρο

δαις και ο ορ γα α α α νω **π**^q
A **B8** ι πο ρει αι σ8 8 ο Θε ε ος **Δ**^χ αι πο ρει αι
Πα
 σ8 με γα λαι αι και αι θα α αν μα α α α σται **π**^q δι
 ο της οι κο νο μι ας σ8 την δυ να στει αν με γα λυ

Λύττος Κύριε γέρων
 μεν ο τι φως εκ φω ω τος Δ
 ε πε δη μη η σας εις τα λαι πω ω ρο ον κο ο ο
 σμο ο ο ον σ8 και την πρω την α νει ει ει λες α α
 ρα αν τ8 πα λαι 8 Α α δαμ ως η η ην δο ο
 ο κη η σα α ας Λο ο ο ο γε και η μιν εν
 σο φι ι α και ρ8ς και χρο ν8ς ν ν πε ε ε ε ε θ8
 τ8 δο ξα ζειν την πα ντρο γι κην σ8 α γα θο τη η τα
 Kv v v ρι ε ε δο ξα α σοι οι Χ

Γερμανοῦ.

Ἄχος Δι Θ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ Δ πα σαπνο η αι νε σα α τω τον Kv v v

ρι ον Δ

Ο Δι
 τε τω πα θει σ8 Kv ρι ε την οι κ8 με νην ε
 στε ρε ε ε ω σας Δ Γα
 το τε και οι α σθε ε ν8
 8 8ν τε ες πε ρι ε ζω ω ω ω σα ντο δυ ν
 να α α α μιν Χ γυ ναι κες ην δρι ι ι σα α α α

Νη
 ντο κα τα τς πι κρο τα τς 8 8 τυ ρα α α α
 αν νς 8 και την ητ τα αν της μη η τρος α να κα
 λε σα με ε ναι πα α α α α λιν εν τη τρυ φη
 τς πα ρα δει ει ει ει σς γε γο ο ο ο να α α
 α σιν ει εις δο ο ο ο ο ξαν σς τς γεννη θεν τος
 ε εκ γυ ναι αι κος και σω σαν τος το γε νος τω ων
 α αν θρω ω ω ω πων
 Δόξα. Τοῦ ὄσιου.

Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

E Δι
 κ ρι ζης α γα θης α γα θος ε βλαστη η σε κα αρ
 πος Δ ο εκ βρεφου ου ου ους ι ε ε ρο ο ος Συ
 ν με ε ε ων θα α ρι ι ι τι μα αλ λον Δ
 η γα λα α κτι ι τρα α α φεις θ και ε πι
 πε ε ε τραν το σω μα α ν ν ν ψω ω ω

σα ας Δ προς Θε ο ον δε υ πε ρυ ψω σα α ας την
 δι ι α α α νοιοι οι οι αν ε αι θε ρι ον δι ε
 δο μη η σα α αν το Δ ταις α ρε ται αι αι αις εν
 δι αι αι αι τη η η η μα ε Και ταις θει αις δυ
 ν να με ε σι συμ με τε ω ω ρο πο ο ο ο
 ρω ω ω ω ω ω ω ω ων Δ χρι στου
 γε γο νε ε ε εν οι κη η τη η η ρι ι ι ι ον
 του Θε ου και Σω τη η ρος των ψυ χω ω ων
 η η η η μων Δ

Καὶ νῦν. Γερμανοῦ.

Ἄχος πᾶς Νη 2

K αι νυ νκαι α α ει και εις τρι αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
O αρ ρη τωσο ο φι ι α συ στη σα με
 νος τα α συμ πα αν τα Λο γε χρι στε ε ε
 ε ε ο ο Θε ε ε ος ο και ρους και αι χρο

ο ο νους η μιν προ ο θε με ε νος ^ε τα ερ γατων
 χει ρων σου εν λο ο ο ο γη η η η σον ^ν τον
 δε πι στον βα α α σι ι λε ε ε α α ^ν εν
 τη δυ να α μει ει σου ε ε εν φραα α α νον ^λ
Nη
 δι δους α α αν τω ω ^λ κα τα βαρ βα α α ρων
Πα
 την ι ι σχυν ^λ ως μο νος α γα θο ο ος και φι λα α
 α αν θρωω ω ω πο ο ο ος ^ν
 * * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ὕχος Λόγος Νη 2

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν ν
 ψι ι στοις Θε ω ^λ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις εν δο κι α ^ν
Γ μνου ου μεν σε εν λο γου μεν σε ^λ προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε εν χα ρι στου μεν σοι ^λ δι
 α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν

K ν οι ε Βα σι λευ ^Δ_δ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τεο παν το κρα α το Κυ οι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χριστεκαι Α γι ον Πνευ μα ^v_δ

K ν οι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
 του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
 τι ι ας του κο σμου ^v_δ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
 δε ξι ω ων του Πα τρος ^Δ_δ και ε λε η σον η μας ^v_δ

O τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
 Κυ οι ος ^Δ_δ Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
 α μη ην ^v_δ

K αθ ε κα αστην η με ραν εν λο γη σω σε ^Δ_δ και
 αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_δ και
 εις τον αι ω να του αι ω νος ^v_δ

K α τα ξι ω σου Κυ οι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθηναι η μα ας

E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ος των πα
 τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα α σουεις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Ku ρι ε το ε λε ος σου εφ η
 μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

E ν λο γη το ος ει ει Ku ρι ι ι ε δι δαξονμε
 τα δι και ω μα τα σου
K ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
 νε α και γε νε α ε γω ει πα Ku ρι ι ε ε λε
 η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
Γ σοι

K ν ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
 του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
Σ ο οσμου

O τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φω ως
Π α ζα τει ει ει νον το ε λε ο οσσουτοις γι νω

 σκου σι σε
A α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχν ρος Α γι

 ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω
 και α γι ω Πνευ μα

 τι
K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων α μη ην
A γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

 Ἄσματικὸν.

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
" α α γι ι ος Ι σχν ν ν ρο ος
 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

 ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α α

 ας

Ἄπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου

Ὕχος Δι Θ

Ο πα α σης δη μι ψρ γος της κτι ι σε ως ο
και ρψ και χρο νψ εν τη ι δι α ε ξψ σι α θε με
 νος εν λο γη σον τον στε φα νον τψ ε νι αν
τψ της χρηστο τη τος σψ Κυ υ ρι ε φυ λατ των εν
ει ρη νη τψ βα σι λεις και την πο λιν σψ πρε σβει αις
της Θε ο το κρκαι σω σο ον η μα α ας
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

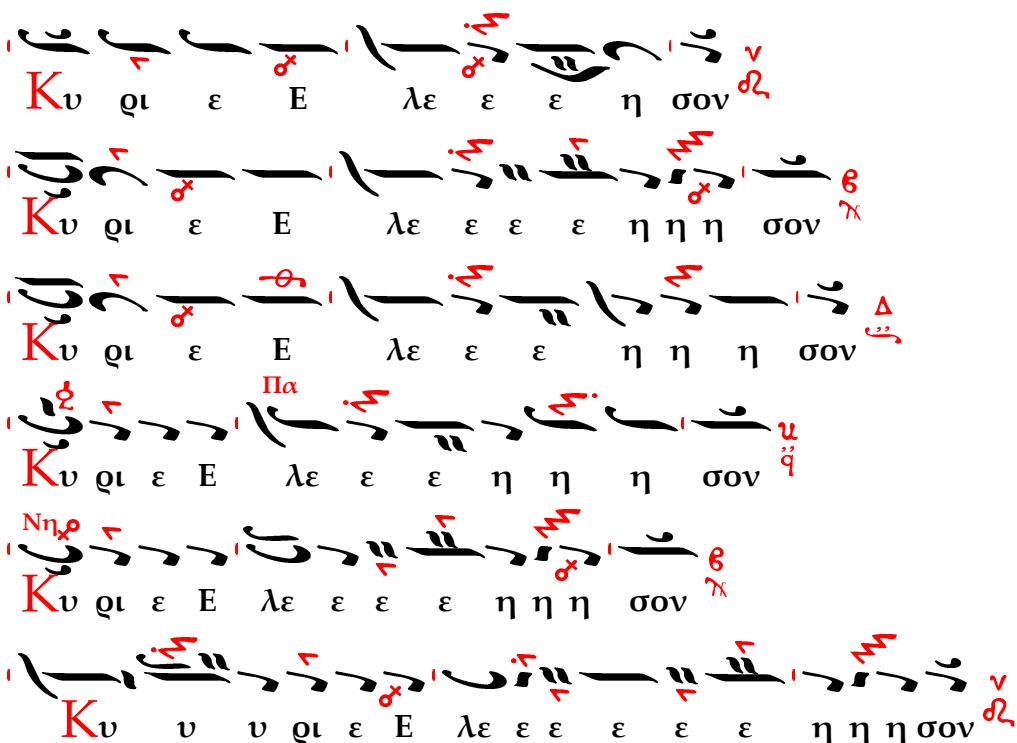
Τὰ ἔξαπλᾶ.

Ὕχος Πλ Νη Ζ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

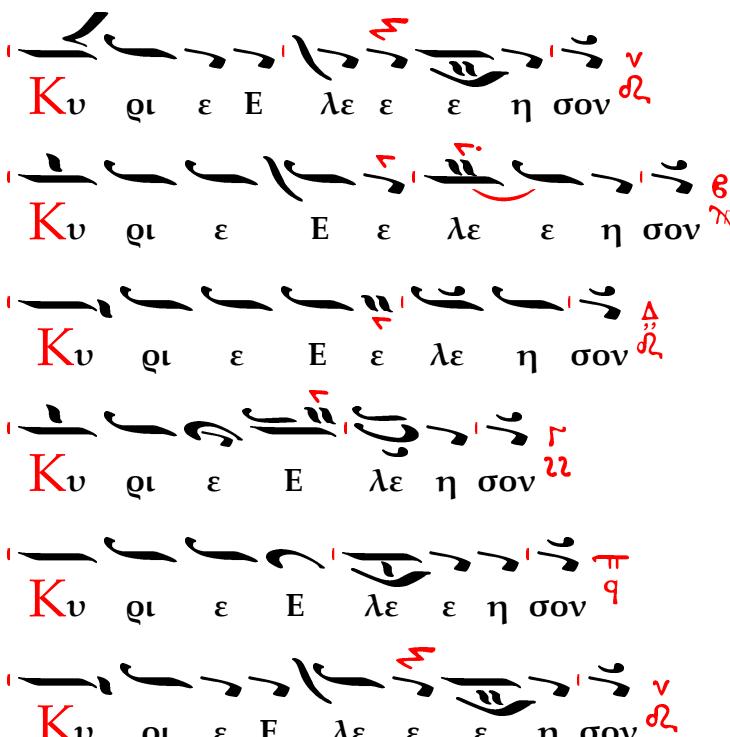
Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἅχος πᾶς Νη 2

Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ἅχος πᾶς Νη 2

ὅ ιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Αντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἡχος Δι - θ.

Στίχ. α'. Εύλογει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Εύλογει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντιφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ριμε' (145).

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ δὲ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, δὲ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γάϊῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Kαι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των αι ω
 νων α μην Δ
O Mo vo γε νης Υι ος και Λο γος τχ Θε ου α
 θα να τος υ πα αρ χων Δ και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν Θ σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου Δ και α ει
 παρ θε ν8 Ma ρι ι ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας Θ σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας Δ εις ων Ζ της α γι ας Τρι
 α α α δος Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ
 και τω A γι ω Πνε εν μα τι Θ σω σον η μα α
 ας Δ

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξδ' (64).

Ὕχος Δι Θ

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὑμνοῖς, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ
 ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Oπα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο
πα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο

και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με
και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με

νος ε εν λο γη σον τον στε φα νον τα ε νι αυ
νος ε εν λο γη σον τον στε φα νον τα ε νι αυ

τα της χρηστο τη τος σχ Κυ ν οι ε φυ λατ των εν
τα της χρηστο τη τος σχ Κυ ν οι ε φυ λατ των εν

ει οη νη τας βα σι λεις και την πο λιν σχ πρε σβει αις
ει οη νη τας βα σι λεις και την πο λιν σχ πρε σβει αις

της Θε ο το κρκαι σω σον η μας
της Θε ο το κρκαι σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτὴν.

Oπα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο
πα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο

και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με
και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με

νος ε εν λο γη σον τον στε φα νον τα ε νι αυ
νος ε εν λο γη σον τον στε φα νον τα ε νι αυ

τα της χρηστο τη τος σχ Κυ ν οι ε φυ λατ των εν
τα της χρηστο τη τος σχ Κυ ν οι ε φυ λατ των εν

ει οη νη τας βα σι λεις και την πο λιν σχ πρε σβει αις
ει οη νη τας βα σι λεις και την πο λιν σχ πρε σβει αις

της Θε ο το κρκαι σω σον η μας
της Θε ο το κρκαι σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τοὺς αύλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Oπα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο
πα α σης δη μι ῳ γος της κτι ι σε ως ο

και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με
και οδος και χρονις εν τη ι δι α ε ξε σι α θε με

νος εν λο γη σον τον στε φα νον τ8 ε νι αν
 τ8 της χρηστο τη τος σ8 Κυ ν ρι ε φυ λατ των εν
 ει ρη νη τ8ς βα σι λεις και την πο λιν σ8 πρε σβει αις
 της Θε ο το κ8και σω σο ον η μα α ας
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Είσοδικόν. Ἡχος β'.

(Εὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ Ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἡχος Δι θ

Δ ε εν τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν ρη στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ον ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
 ος

δ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α
 ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

τῆς Ἰνδίκτου

Ἡχος Δι θ

Ο πα α σης δη μι 8ρ γος της κτι ι σε ως ο
 και ρ8ς και ρ8ο ν8ς εν τη ι δι α ε ξ8 σι α θε με
 νος εν λο γη σον τον στε φα νον τ8 ε νι αν

τά της χρηστο τη τος σθ Κυ ν φι ε φυ λατ των εν
 ει φη νη τάς βα σι λεις και την πο λιν σθ πρε σβει αις
 της Θε ο το κεκαι σω σον η μας
Τῆς Θεοτόκου.
Ἄχος Γα

X αι φε κε χα φι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
 ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
 θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της
 του κο ο σμον μο νη γαρ ν πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ
 θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
 ε νη πρεσβευ ε χρι στω τω Θε ω ει φη νηνδω φη σα
 σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη
Τοῦ Ὄσίου
Ἄχος Πα

Γ πο μο νης στυ λος γε γο νας ζη λω σας τάς προ
 πα α τορας Ο σι ε τον Ι ωβ εν τοις πα θε σι τον
 Ι ω σηφ εν τοις πει φασ μοις και την των Α σω μα των

πο λι τει αν ν πα αρ χων εν σω μα τι **¶** Συ με
 ων πα τη ηρ η μων Ο σι ε **Δ** **¶** πρε σβεν ε Χρι στω τω
 Θε ω **Δ** σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων **¶**

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.
(Ψάλλεται τῇ α' Σεπτεμβρίου).

Ούνψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἡχος **Δι Θ**

Ο των αι ω ω νωωνποι η της και δεσ πο της **Δ**
 Θε ε των ο ο λωων υ περ ου σι ε ον τως **Δ** την
 ε νι αν σι ον εν λο γη σον πε ρι ι ο δον **Δ**
 σωζων τω ε λε ει ει σθ τω α πει ρω οικ τιρ
 μον **Δ** παντας τθς λα τρεν ο ον τας σοι τω μο νω Δεσ
 πο τη **Δ** και εκ βο ων τας φο βω λυ τρω τα **Δ** εν
 φορον πα σι το ε τος χο ρη γη σο ο ον **Δ**

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἡχος **Δι Θ**

A α γι ι ος ο Θε ε ος **Δ** Α α γι ι

ος I σχν υ ρος A γι ος A θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρίτον)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα

πι

K αι νυν και α ει και εις τχς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄχος Δι Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχν ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχν ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος ε α γι ος

ι σχν ρο ο ο ο ος α α α α α α α

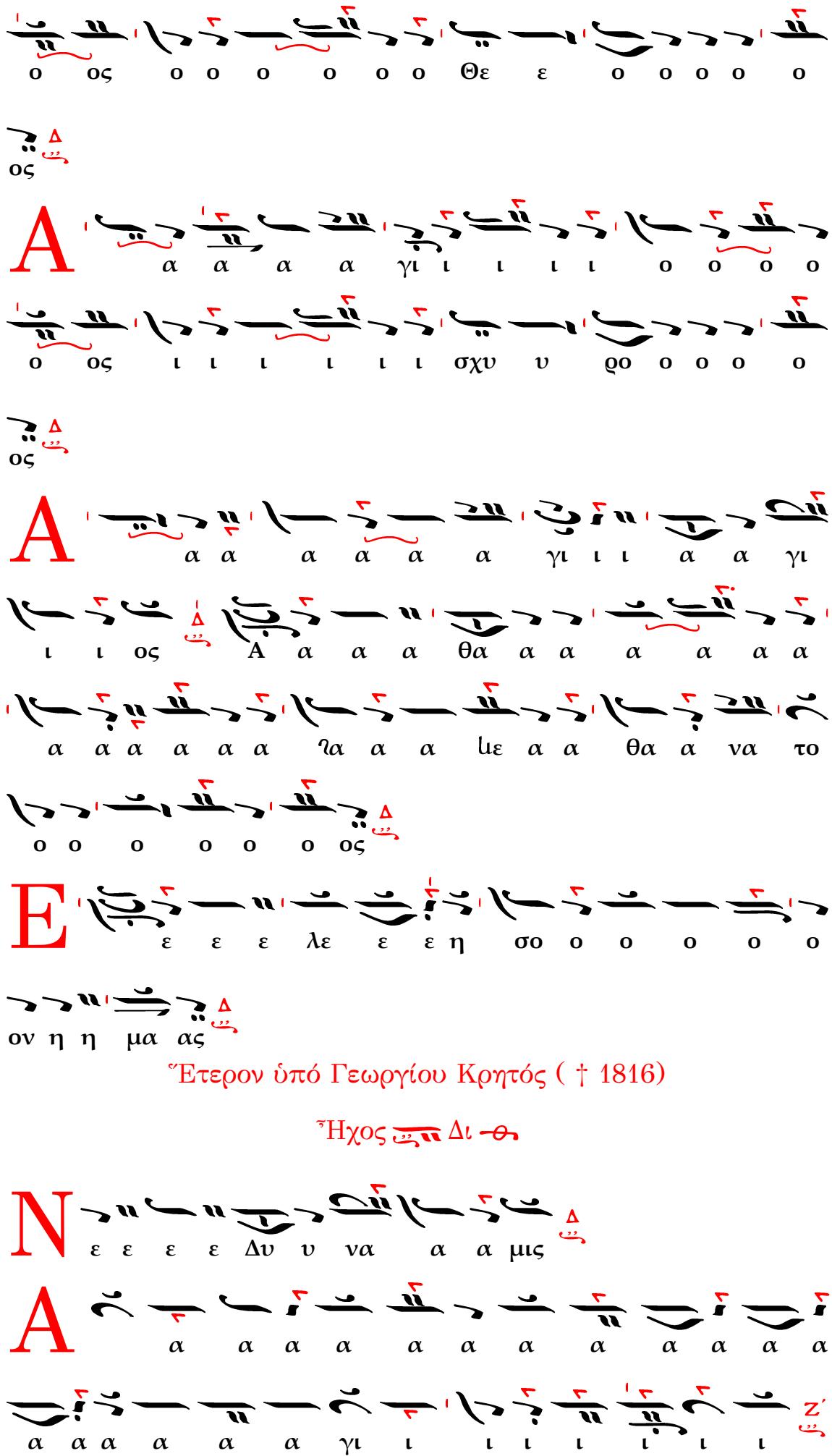
α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἔχος Δι θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἰνδίκτου, ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς λγ' ἑβδομάδος τῶν ἐπιστολῶν. (Α' Τιμ.
β' 1-7).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς Ἰνδίκτου.

Ο ἀναγνώστης Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἥχος γ'.

Ο διάκονος Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας δὲ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθείη αἴνεσις.

”Η ὁ φάλτης.

”^Ἔχος ~~π~~ Γα φ

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αν τ^q και της συ νε σε ως αν τ^q 8κ ε ζιν α ριθ
μος ^π ^η

”χ Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν ^η ^q

”χ η δυνθει η αι νε ε σις ^q
M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αν τ^q και της συ νε σε ως αν τ^q 8κ ε ζιν α ριθ
μος ^π ^η

”χ Εὔδοκεī Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν ^η ^q και εν

πα σι τοις ελ πι ζ8σιν ε πι το ε λε ος αν τ^q ^π

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι

σχυς α αυ τ^q και της συ νε σε ως αυ τ^q ε σιν α ριθ

μος

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὅντων, ἵνα ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἴς γὰρ Θεός, εἴς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃ δοὺς ἔσαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἴδιοις, εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, —ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,— διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

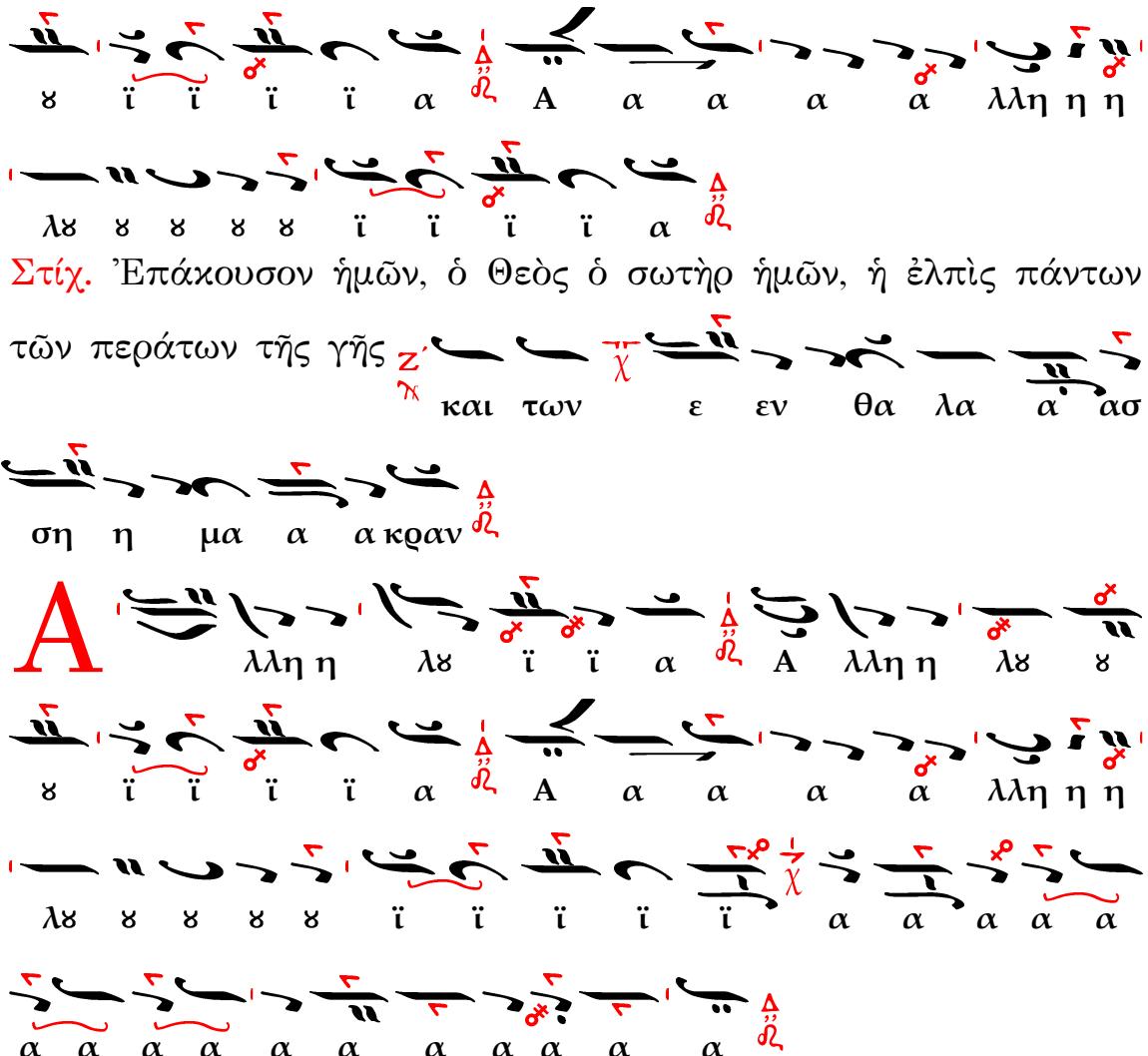
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς ξδ').

Ἡχος Δι α

A λλη η λ8 ῵ ῵ α Δ λλη η λ8 8
 8 ῵ ῵ ῵ α Δ α α α α λλη η η
 λ8 8 8 8 8 ῵ ῵ ῵ α Δ

Στίχ. Σοὶ πρέπει Ὅμνος, ὃ Θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται ζ
 ς

εν χη ε εν I ε ε ρ8 8 σα α α α λημ Δ
A λλη η λ8 ῵ ῵ α Δ λλη η λ8 8

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

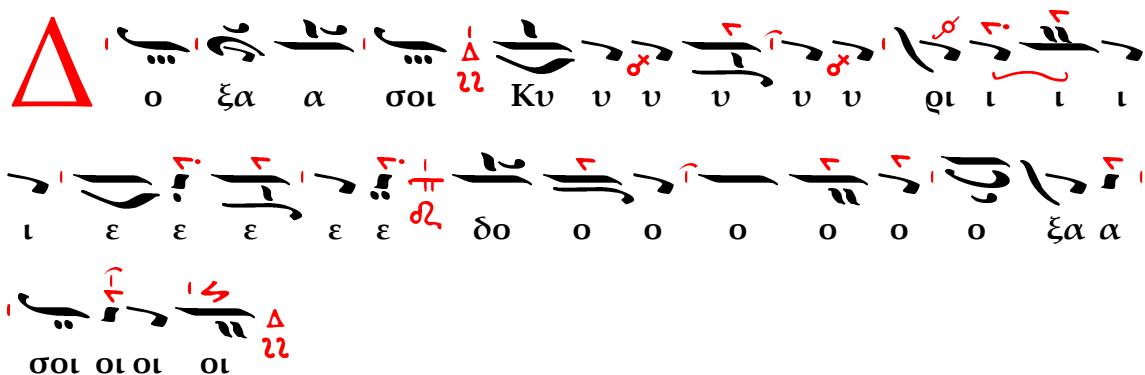
Τῆς Ἰνδίκτου,

ζήτει τη Πέμπτη της α' έβδομάδος Λουκᾶ.

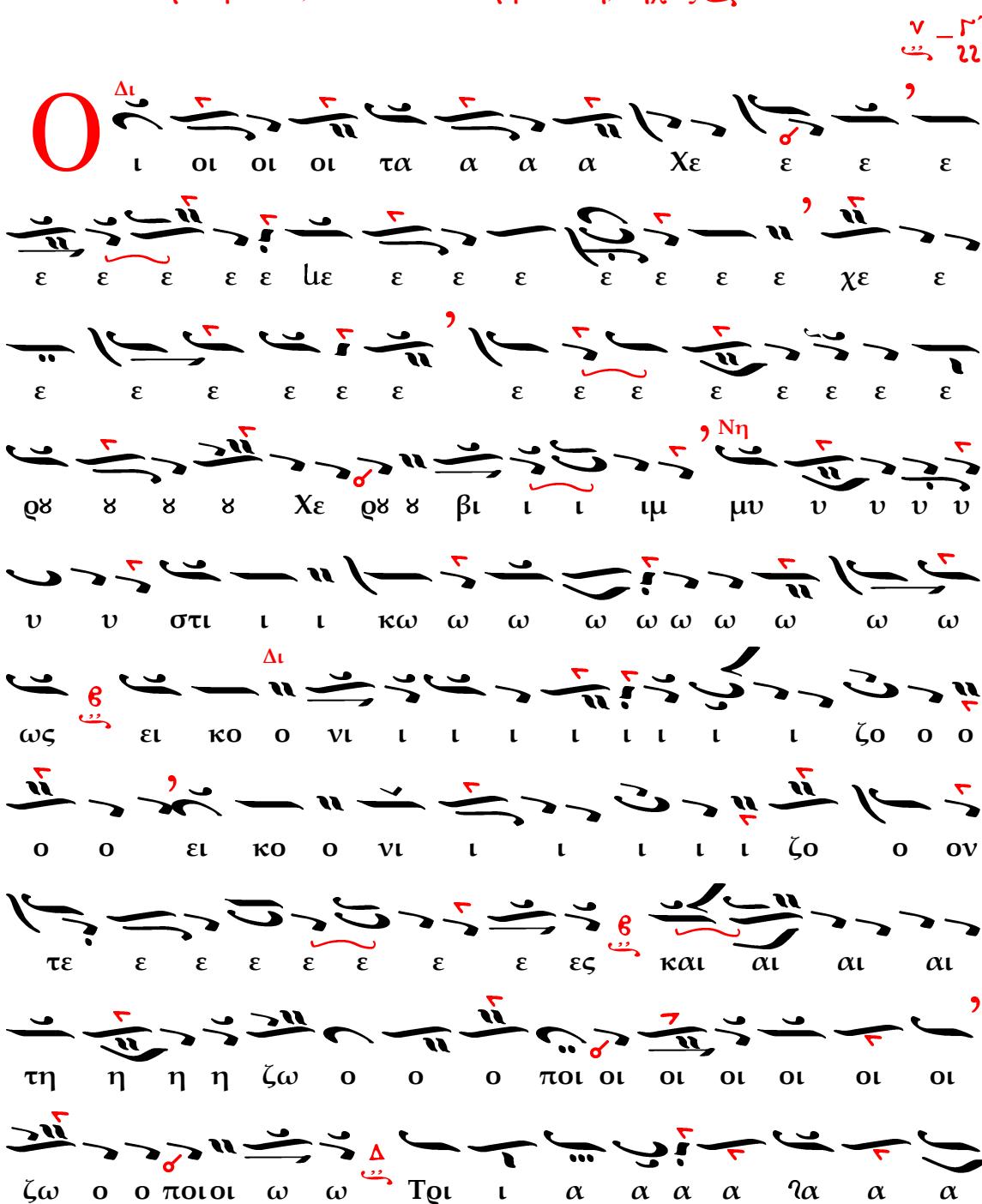
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 16-22).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγήν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, Πνεῦμα Κυρίου ἐπ’ ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἀφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν. Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν· καὶ πάντων οἱ ὄφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἤσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἡρέσατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς ὅτι Σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Ἡχος ἡ Δισ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἥχος Δι-θ-

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ὕχος Δι Θο

K

ν ρι ε Ε λε η η σον

K

ν ρι ε Ε λε ε η η η σον

K

ν ρι ε Ε λε η η σον

K

ν ν ρι ε Ε λε η η σον

Δι Θο

Π

α ρα σχς Κν ρι ι ε

Π

α ρα σχς ς Κν ρι ι ε

Π

α ρα α σχς Κν ν ρι ι ε

Π

α ρα α σχς ς Κν ν ρι ε

Π

α ρα α σχς ς Κν ρι ι ε

Π

α ρα σχς ς Κν ρι ι ε

Σ

οι οι Κν ρι ι ε

A

μη η η η η ην

K

αι τω πνευ μα τι ι σς

ἢ ἔτερον

K ai τω πνευ μα τι ι ι σ8 Δ

Τὰ Λειτουργικὰ,

ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἄγαρος ἡ Διά

Ἐχθρὸν δέ τινας οὐδεὶς πάσης φύσεως
ποτε θεός οὐδὲ αἰγαλεός οὐδὲ βασιλεὺς
οὐδὲ μάρτυς οὐδὲ προφήτης οὐδὲ γένεσις
οὐδὲ ζωὴ οὐδὲ θάνατος οὐδὲ θάρσος
οὐδὲ στολὴ οὐδὲ πονηρία οὐδὲ πάθος
οὐδὲ πάθη οὐδὲ πάθη οὐδὲ πάθη οὐδὲ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοιούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίδῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Άμήν.

* * *

χ Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως ω

καὶ με τὰ τοῦ Πνευματοῦ τὸ ὄντος σου
 εχόμεν προστόν Κύριον
 οὐκέτι οὐκέτι διπλάκαιον καὶ οὐκέτι
 αγιος ος αγιος αγιος Κύριος Σαββάτος
 βασιλεὺς πληροης ο ουρανος και η γη της δοξης
 σου ωσα να εν τοις ν ψι τι στοις εν λογη
 με νος ο ερχο με νος εν ο νομα τι Κύριοι τι ου ουρανοι ωσα να εν τοις ν ψι τι
 ου στοις
 Α μη η ην
 Α μη η η ην
 Σε ν μνου ου μεν εν με ε ε
 εν ου στουμεν Κύριοι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θεος ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων
 Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἡχος Δι

Α ου ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α οι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον Δ την α ει μα κα α οι στο ο ονκαι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ov και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν Δ των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως Δ των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κον ου ου ου ου σαν Β την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ ν νο ο ο με
 ε ε ε εν Δ

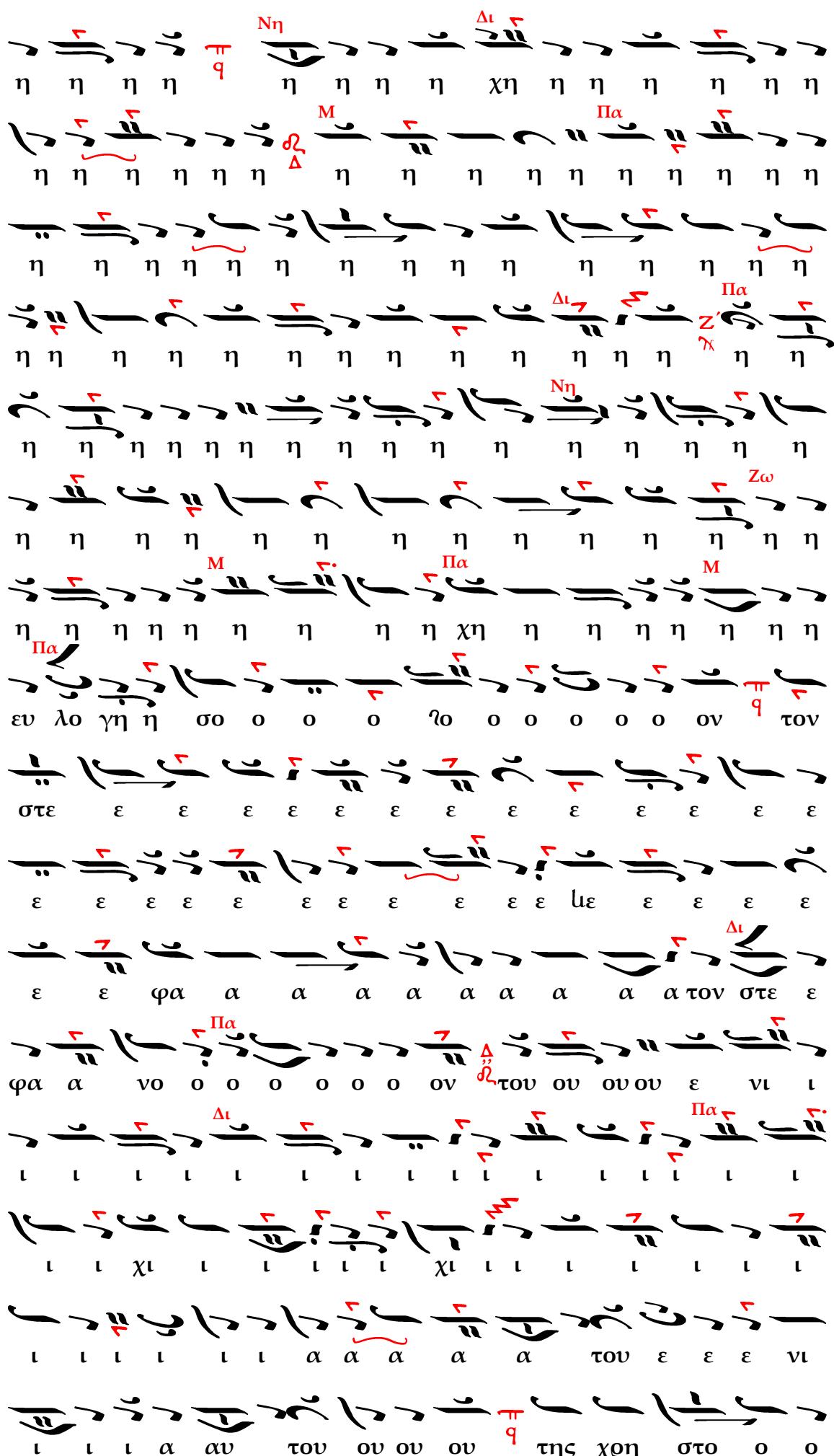
Κοινωνικόν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Γεωργίου τοῦ Κρητός († 1816).

Ἔχος Λ Πα φ

Δ - Π'

E Πα ν λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γη η η
 M
 Νη
 Πα
 Δ
 η

Κοινωνικόν, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἡχος Λ Δι ο
Ε Νη Πα Δι Ζ-Γ
ε ε εν λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο
ο γη η η η η η η η η η η η η η η
η η η εν λο ο ο γη σο ο ο ο ο ο ον Δι Λ Δι Το ον
στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Β8 φα α
α α α α α το ο ο ον στε ε ε φα
νο ον ε τε ε ε ε ε νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
τε ε νι ι ι ι ι α α α α αν τε
8 8 8 8 8 της χρη στο ο ο ο ο ο ο ο ο
0 0 0 χο 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

This image shows a handwritten musical score in black ink on white paper. The score consists of multiple staves of music, each with a unique rhythmic pattern. Red ink is used to highlight specific notes and intervals, often with arrows pointing to them. Below each staff, there is a row of Greek letters (tau, eta, nu, etc.) and numbers (0, 1, 2, etc.) corresponding to the notes. Some staves also contain red text labels such as "Πα", "Δι", "Α", "Β8", "Μ", "Νη", and "γε". The music is organized into several measures, separated by vertical bar lines.

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη λέπιδος οὐρανός τούτος, βιβ' ἀντεγράφη λαβάς οὐρανός τούτος, βιβ'.

IA.

Ἕκστασις Διθύρα

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε πον ρα νι ον εν ρο μεν πι σιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νν 8 8 8ν

τες αν τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
 ᾧχος Δι Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ωσας η μας των α
 γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη

 λ8 ii α α α

ῧχος Δι Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με
 νον α πο τ8 νν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νν και ε ως
 τ8 αι ω ω νο ο ος